

อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดี

โดนัลด์ ทรัมป์ สมัยที่ 2: กรณีศึกษาสุนทรพจน์ของ มาร์โก รูบิโอ

ในการประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิค ประจำปี 2026

THE POLITICAL IDEOLOGY OF THE UNITED STATES UNDER THE SECOND
PRESIDENCY OF DONALD TRUMP: A CASE STUDY OF THE SPEECH OF MARCO
RUBIO DELIVERED AT THE 2026 MUNICH SECURITY CONFERENCE

ทศพร มุ่งกรอบกลาง^{1*}

Tosaporn Mungkrobglang^{1*}

*Corresponding Author E-mail: tosaporn.mu@kpi.ac.th

Received April 19, 2026; Revised May 25, 2026; Accepted June 4, 2026

บทคัดย่อ

บทความนี้ทำการศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ สมัยที่ 2 ผ่านการวิเคราะห์และตีความเนื้อหาสุนทรพจน์ของ มาร์โก รูบิโอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เข้าร่วมการประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิคประจำปี 2026 ในฐานะตัวแทนของสหรัฐอเมริกา โดยการศึกษาพบว่า อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ สมัยที่ 2 จะประกอบด้วย 2 ประเด็นสำคัญ อันได้แก่ 1) การฟื้นฟูสหรัฐฯ ให้กลับขึ้นมายิ่งใหญ่ ด้วยการสนับสนุนและดำเนินนโยบายที่ออกห่างจากแนวคิดเสรีนิยมประชาธิปไตย และ 2) การรื้อฟื้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดและพันธมิตรระหว่างสหรัฐฯ กับยุโรปขึ้นมา เพื่อฟื้นฟูสหรัฐฯ กับยุโรปให้กลับขึ้นมายิ่งใหญ่ร่วมกัน อย่างแข็งแกร่งและมีอำนาจอีกครั้งในภูมิรัฐศาสตร์โลก ด้วยการสนับสนุนและดำเนินนโยบายที่ออกห่างจากแนวคิดเสรีนิยมประชาธิปไตย เพื่อให้สหรัฐฯ และยุโรปสามารถกลับขึ้นมาเป็น “อารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ” อีกครั้ง

¹ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า

¹ College of Politics and Governance, King Prajadhipok's Institute

หนึ่ง และร่วมกันมุ่งไปสู่การสร้าง “ศตวรรษใหม่ของชาติตะวันตก” ที่จะกำหนดความเป็นไปของศตวรรษที่ 21 ได้ต่อไป

คำสำคัญ: อุดมการณ์ทางการเมือง; สหรัฐอเมริกา; มาร์โก รูบิโอ; เสรีนิยมประชาธิปไตย

Abstract

This article examines the political ideology of the United States under the second presidency of Donald Trump through an analysis and interpretation of the speech delivered by Marco Rubio, the United States Secretary of State, at the Munich Security Conference 2026, where he participated as a representative of the United States. The study finds that the political ideology of the United States under Donald Trump's second administration consists of two principal dimensions: (1) the restoration of American greatness through the promotion and implementation of policies that depart from the principles of liberal democracy; and (2) the revival and strengthening of the close relationship and alliance between the United States and Europe in order to re-establish both regions as powerful and influential actors within global geopolitics. The latter objective is pursued through policies that depart from the principles of liberal democracy, with the broader ambition of enabling the United States and Europe to once again emerge as the “greatest civilization in human history” and jointly advance toward the creation of a “new century of the West” capable of shaping the trajectory of the twenty-first century.

Keywords: Political ideology; The United States of America; Marco Rubio; Liberal Democracy

บทนำ

สหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นสองรัฐมหาอำนาจของยุคสมัยใหม่ที่แข่งขันกันสถาปนาอำนาจนำ (hegemony) อำนาจทางการเมือง และอำนาจทางเศรษฐกิจบนสมรภูมิรัฐศาสตร์โลกมาตั้งแต่ในยุคสงครามเย็น โดยความเข้มข้นของการแข่งขันจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางการเมืองโลกและทิศทางนโยบายของสหรัฐอเมริกากับสาธารณรัฐประชาชนจีน

โดยเฉพาะทิศทางนโยบายของสหรัฐฯ ซึ่งมีโอกาสเปลี่ยนแปลงแบบพลิกฝ่ามือในทุก ๆ 4 ปี เนื่องจากเปลี่ยนแปลงไปตามตำแหน่งของประธานาธิบดีที่มีวาระคราวละ 4 ปี

ในปัจจุบัน โดนัลด์ ทรัมป์ (Donald Trump) ได้กลับเข้ามาสู่ตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ อีกครั้งเป็นสมัยที่ 2 หลังจากที่เคยดำรงตำแหน่งสมัยแรกไปเมื่อช่วงปี 2017-2021 ถัดจากประธานาธิบดีบารัค โอบามา โดยในการกลับมาครั้งนี้ ทรัมป์กลับมาสานต่อนโยบาย “Make America Great Again” (MAGA) และ “America First” อีกครั้งอย่างเข้มข้นขึ้น โดยเฉพาะผ่านการปราบปรามผู้ลักลอบเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย (Aramayo et al., 2025; Guaranteeing the States Protection against Invasion, 2025) และการตั้งกำแพงภาษีเพื่อลดการถูกเอาเปรียบทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรมจากรัฐมหาอำนาจอื่น (Burkhardt & Hammond, 2025; Executive Order 14257, 2025; Kopack & Wile, 2025)

ทั้งนี้ ในส่วนของการตั้งกำแพงภาษีของทรัมป์ ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นการเจาะจงทำสงครามการค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีนไปพร้อมกันด้วย (China Briefing, 2026; Office of the United States Trade Representative, n.d.; Williams, 2025) และอาจจะสอดคล้องกับนโยบายการต่างประเทศและการทหารของรัฐบาลสหรัฐฯ ภายใต้การนำของประธานาธิบดีทรัมป์สมัยที่ 2 ที่ทำการโจมตีเวเนซุเอลาและบุกจับตัวนิโกลัส มาดูโร (Nicolás Maduro) ประธานาธิบดีเวเนซุเอลา ไปจนถึงร่วมมือกับอิสราเอลเพื่อทำสงครามกับอิหร่าน โดยหนึ่งในเหตุผลของการโจมตีนั้น อาจจะเนื่องจากเข้าใจว่าประเทศทั้งสองเป็นพันธมิตรที่เหนียวแน่นกับจีน และการโจมตีประเทศเหล่านี้จะสร้างผลกระทบสำคัญแก่เศรษฐกิจของจีนในทางใดทางหนึ่ง (Al-Azzawi, 2026; Ayres et al., 2026; Bertrand et al., 2026; Patrick, 2025; Wei, 2026)

สถานการณ์ทางการเมืองโลกที่รัฐมหาอำนาจอย่างสหรัฐฯ เคลื่อนไหวโดยใช้มาตรการทางการทหารกับรัฐที่เล็กกว่า ที่มีความสัมพันธ์อันดีอยู่กับจีน ย่อมสร้างแรงกดดันต่อจีนและมีแนวโน้มที่จะกระทบกับสมดุลทางอำนาจระหว่างรัฐมหาอำนาจทั้งสอง ไปจนถึงทำให้รัฐต่าง ๆ ที่ห้อมล้อมรัฐมหาอำนาจทั้งสอง และเฝ้าดูสถานการณ์โลกอย่างใกล้ชิด เกิดความหวาดระแวงและคาดการณ์ไปถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีความเป็นไปได้ว่าอาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ก็อาจจะเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การสั่นคลอนของระเบียบทางการเมืองโลก และสร้างความวุ่นวาย รวมถึงช่วงเวลาที่ยากลำบากให้แก่รัฐต่าง ๆ บนโลกได้ต่อไป

เมื่อเป็นเช่นนี้ การศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองของรัฐมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา ภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีทรัมป์สมัยที่ 2 ในปัจจุบัน เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจความ

เคลื่อนไหวของสหรัฐฯ ไปจนถึงคาดการณ์สถานการณ์การเมืองโลกที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ที่มีต้นกำเนิดหรือความเกี่ยวข้องกับสหรัฐอเมริกาในฐานะประเทศมหาอำนาจของโลก จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยการศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐฯ ในช่วงที่ทรัมป์เป็นประธานาธิบดีสมัยที่ 2 นั้น ในทางหนึ่งอาจจะสามารถเริ่มศึกษาได้จากการวิเคราะห์และตีความสุนทรพจน์ของตัวแทนของรัฐ ในงานประชุมระดับโลกต่าง ๆ เช่น ศึกษาจากสุนทรพจน์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา ในงานประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิคประจำปี 2026 เป็นต้น

การประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิคประจำปี 2026

เมื่อวันที่ 13-15 กุมภาพันธ์ 2026 การประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิคประจำปี 2026 (Munich Security Conference 2026) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในการประชุมทางด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญระดับโลก ได้ถูกจัดขึ้นที่โรงแรม Bayerischer Hof ประเทศเยอรมนี โดยรวบรวมผู้นำระดับโลก นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้ว่าการรัฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการการองค์การระหว่างประเทศ ฯลฯ เข้าร่วมพูดคุย ท้าข้อ และแสดงทัศนะต่อประเด็นทางการเมืองโลกที่กำลังเกิดขึ้น

ในการประชุมครั้งนี้ มาร์โก รูบิโอ (Marco Rubio) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ เข้าร่วมการประชุมในฐานะตัวแทนของสหรัฐอเมริกา ชี้แจงว่าสุนทรพจน์โดยมีใจความสำคัญเป็นการรำลึกถึงประวัติศาสตร์ที่พันธมิตรสหรัฐกับยุโรปร่วมฝ่าฟันมาด้วยกัน และเชิญชวนให้ยุโรปมาเข้าร่วมกับสหรัฐฯ ในการฟื้นฟูอำนาจของยุโรปให้กลับขึ้นมาอีกครั้ง เพื่อให้ยุโรปสามารถกลับมาเป็นพันธมิตรสองฟากฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกที่แข็งแกร่ง ร่วมกับสหรัฐฯ ได้อีกครั้งดังเช่นในอดีต (Rubio, 2026)

ซึ่งการฟื้นฟูนี้ รูบิโอเห็นว่าจะเป็นทั้งการฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่าง “เพื่อน” และเป็นการรื้อฟื้น “อารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ” ให้ผงาดกลับขึ้นมาอีกครั้งด้วย หลังจากที่ทั้งสหรัฐฯ และยุโรปต่างก็เคยเชื่อในแนวคิดเรื่อง “จุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์” (The end of history) และเชื่อในระเบียบโลกเสรีนิยม จนดำเนินนโยบายผิดพลาด หรือก็คือดำเนินนโยบายไปโดยไม่ได้อุปถัมภ์อียิปต์และผลประโยชน์แห่งชาติของตน (Rubio, 2026)

สุนทรพจน์ดังกล่าวมา หากฟังหรืออ่านอย่างไม่ละเอียด ก็พอจะเข้าใจสั่น ๆ ว่า สหรัฐอเมริกาต้องการให้ยุโรปเข้ามาเป็นพันธมิตรร่วมมือกับประเทศของตน อย่างไรก็ตาม

หากนำสุนทรพจน์มาพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนขึ้น ก็จะได้เห็นว่าในสุนทรพจน์ของรูบิโอกล่าวถึงแนวคิดหลายอย่างที่อาจจะพอสะท้อนอุดมการณ์ทางการเมืองของผู้กล่าว หรือก็คือ อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐฯ ที่มีต่อยุโรปและต่อโลก ได้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกา: จากจุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์สู่ศตวรรษใหม่ของชาติตะวันตก

มาร์โก รูบิโอ เริ่มต้นสุนทรพจน์ด้วยการเกริ่นถึงความเป็นมาของพันธมิตรระหว่างสหรัฐอเมริกากับยุโรปที่เริ่มเกิดขึ้นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และต่อเนื่องไปจนถึงในช่วงสงครามเย็น โดยกล่าวสรุปในประเด็นนี้ว่า เมื่อสหรัฐอเมริกากับยุโรปได้ช่วยกันในช่วงสงครามเย็น และกำแพงเบอร์ลินถูกทำลายลงจนเยอรมันตะวันตกกับตะวันออกกลับมารวมกันแล้ว ชัยชนะนี้กลับสร้างให้เกิดภาพลวงตาที่เป็นอันตรายแก่สหรัฐฯและยุโรป ดังความว่า

“But the euphoria of this triumph led us to a dangerous delusion: that we had entered, quote, “the end of history;” that every nation would now be a liberal democracy; that the ties formed by trade and by commerce alone would now replace nationhood; that the rules-based global order – an overused term – would now replace the national interest; and that we would now live in a world without borders where everyone became a citizen of the world.

This was a foolish idea that ignored both human nature and it ignored the lessons of over 5,000 years of recorded human history. And it has cost us dearly.” (Rubio, 2026)

ภาพลวงตาดังกล่าวก็คือ การเชื่อในแนวคิด “The end of history” หรือ “จุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์” ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีหลายความหมายและมีความเป็นมาอย่างยาวนานในการศึกษาประวัติศาสตร์ (Boucher, 1998; Featherstone, 1993) อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันแนวคิดดังกล่าวกลายเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและถูกกล่าวถึงหลายครั้ง ตามความหมายที่ปรากฏในหนังสือ “The End of History and the Last Man” ที่เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1992 โดยฟรานซิส ฟูกูยามะ (Francis Fukuyama) นักรัฐศาสตร์ชื่อดังและเป็นที่จดจำจากแนวคิดดังกล่าว

แนวคิด “The end of history” ของฟูกูยามะ มีใจความสำคัญอยู่ที่การอธิบายว่าประวัติศาสตร์จะวิวัฒนาการไปสู่จุดสิ้นสุด และการปกครองแบบเสรีนิยมประชาธิปไตยได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเป็นรูปแบบการปกครองที่ดีกว่าการปกครองรูปแบบอื่น ทั้งในทางรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และจริยศาสตร์ ดังนั้น ในระยะยาว การปกครองแบบเสรีนิยมประชาธิปไตยจะ

แพร่หลายไปในทุกประเทศ และกลายเป็นรูปแบบการปกครองของทุกประเทศในท้ายที่สุด แทนที่ระบอบอื่น ๆ (Fukuyama, 1989)

เมื่อทุกประเทศปกครองด้วยระบอบการปกครองแบบเสรีนิยมประชาธิปไตย เสรีนิยมก็จะกลายเป็นระเบียบโลก ความสัมพันธ์ที่เกิดจากการค้าการพาณิชย์จะเข้ามาแทนที่ความเป็นชาติ (nationhood) ทุกคนจะอาศัยอยู่บนโลกที่ปราศจากพรมแดน หรือก็คือทุกคนกลายเป็นพลเมืองโลก และทุกคนจะได้ใช้ชีวิตอย่างมีสิทธิและเสรีภาพ ไม่มีสงคราม ไม่มีการแย่งชิงอำนาจกันระหว่างประเทศต่าง ๆ และประวัติศาสตร์มนุษยชาติจะดำเนินในแนวทางนี้ต่อไปอย่างไม่เปลี่ยนแปลง (Fukuyama, 1989)

รูบิโอกล่าวขยายความแนวคิดดังกล่าวนี้อยู่หลายครั้งตลอดสุนทรพจน์ และวิพากษ์วิจารณ์ว่า แนวคิดดังกล่าวเป็นภาพลวงตาที่ละเลยทั้งธรรมชาติของมนุษย์ และมองข้ามบทเรียนจากประวัติศาสตร์มนุษยชาติที่มีการบันทึกยาวนานกว่า 5,000 ปี จนเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้สหรัฐฯ ที่เคยเชื่อในแนวคิดดังกล่าว ดำเนินนโยบายต่าง ๆ อย่างผิดพลาด หรือก็คือดำเนินนโยบายไปตามครรลองของเสรีนิยม จนลืมนึกถึงอิทธิพลและผลประโยชน์แห่งชาติของตน และปล่อยให้ประเทศอื่น ๆ เข้ามาเอาเปรียบประเทศตนได้

ดังเช่นที่รูบิโอยกตัวอย่างว่า ในขณะที่สหรัฐฯ เชื่อในการค้าเสรี แต่บางประเทศกลับยังปกป้องและปิดกั้นตลาดหรือเศรษฐกิจของตน และดำเนินนโยบายให้การอุดหนุนแก่บริษัทในชาติของตนเพื่อมาตัดราคาสินค้าต่าง ๆ ของบริษัทในสหรัฐฯ จนส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมของสหรัฐฯ ต้องปิดตัว แรงงานระดับกลางและล่างตกงานจำนวนมากหรือย้ายไปทำงานใหม่ที่ต่างประเทศ และสูญเสียความสัมพันธ์ทางการค้าให้แก่คู่แข่ง ดังความว่า:

“In this delusion, we embraced a dogmatic vision of free and unfettered trade, even as some nations protected their economies and subsidized their companies to systematically undercut ours – shuttering our plants, resulting in large parts of our societies being deindustrialized, shipping millions of working and middle-class jobs overseas, and handing control of our critical supply chains to both adversaries and rivals.” (Rubio, 2026)

มากไปกว่านั้น ยังมีในกรณีที่สหรัฐฯ ยอมดำเนินนโยบายด้านพลังงาน ที่สร้างค่าใช้จ่ายและต้นทุนประชาชนของสหรัฐฯ เพื่อร่วมแก้ปัญหาสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมให้แก่โลก แต่ประเทศคู่แข่งกลับยังคงใช้พลังงานจากน้ำมัน ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ และทรัพยากรอื่น ๆ ที่ไม่เพียงใช้ไปเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศตนเท่านั้น แต่ยังใช้มาเป็นเครื่องมือต่อรองและสร้างอำนาจกดดันต่อสหรัฐฯ เองด้วย ดังความว่า:

“To appease a climate cult, we have imposed energy policies on ourselves that are impoverishing our people, even as our competitors exploit oil and coal

and natural gas and anything else – not just to power their economies, but to use as leverage against our own.” (Rubio, 2026)

หรือในอีกกรณีหนึ่ง ในขณะที่สหรัฐากำลังมุ่งหน้าสู่โลกที่ไร้พรมแดน พยายามสลایความเป็นชาติ และตอบรับแนวคิดเรื่องพลเมืองโลก โดยการเปิดชายแดนต้อนรับการอพยพย้ายถิ่นฐานครั้งใหญ่ แต่ผู้อพยพกลับกลายมาเป็นภัยคุกคามที่สร้างความแตกแยกภายในสังคม ไปจนถึงทำลายวัฒนธรรมและอนาคตของพลเมืองอเมริกัน ดังความว่า:

“And in a pursuit of a world without borders, we opened our doors to an unprecedented wave of mass migration that threatens the cohesion of our societies, the continuity of our culture, and the future of our people.” (Rubio, 2026)

รูปโอมองว่าสิ่งเหล่านี้คือความเชื่อและความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และส่งผลให้สหรัฐในปัจจุบัน ภายใต้การนำของประธานาธิบดีทรัมป์สมัยที่ 2 จำเป็นต้องตัดสินใจฟื้นฟูเยียวยาตนเองให้กลับขึ้นมายิ่งใหญ่ มีความน่าภาคภูมิใจ และมีชีวิตชีวขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยสหรัฐจะยินดีเป็นอย่างยิ่ง หากจะเข้าร่วมฟื้นฟูตนเองไปพร้อม ๆ กับมิตรสหายเก่าแก่อย่างยุโรป ในฐานะที่ทั้งสองสามารถร่วมกันฟื้นฟูขึ้นมาเป็น “อารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ” (the greatest civilization in human history) อีกครั้ง และสามารถจะร่วมกันมุ่งไปสู่ “ศตวรรษใหม่ของชาติตะวันตก” (a new Western century) ได้ต่อไปในอนาคต ดังความว่า:

“... But the work of this new alliance should not be focused just on military cooperation and reclaiming the industries of the past. It should also be focused on, together, advancing our mutual interests and new frontiers, unshackling our ingenuity, our creativity, and the dynamic spirit to build a new Western century. We do not seek to separate, but to revitalize an old friendship and renew the greatest civilization in human history.” (Rubio, 2026)

โดยในการฟื้นฟูเยียวยาตนเองของสหรัฐนั้น สหรัฐก็น่าจะมีแนวโน้มการดำเนินนโยบายภายใต้การนำของประธานาธิบดีทรัมป์สมัยที่ 2 ในปัจจุบัน และในอนาคต โดยไม่เชื่อในแนวคิด “The end of history” อีกต่อไป เนื่องจากหากพิจารณาเนื้อหาสุนทรพจน์ของรูปโที่ ยกขึ้นมาก่อนหน้า ก็จะได้เห็นว่ารูปโหรือสหรัฐามองว่าแนวคิดดังกล่าวเป็นปัญหา เป็นภาพลวงตาที่เคยทำให้สหรัฐสูญเสียผลประโยชน์แห่งชาติมาก่อน ไปจนถึงเสียเปรียบประเทศคู่แข่งในภูมิรัฐศาสตร์โลก

ดังนั้น การฟื้นฟูตนเองให้กลับมามีความยิ่งใหญ่ดังที่รูปโกล่าว จึงน่าจะเป็นไปในทิศทางที่ออกห่างจากระเบียบโลกเสรีนิยม และอาจจะห่างไกลจากแนวคิดแบบเสรีนิยมประชาธิปไตยมากขึ้น

หรือก็คือสหรัฐานั้นอาจจะดำเนินนโยบายในปัจจุบันและอนาคตโดยลดระดับความเป็นเสรีนิยมลง หรืออาจจะถึงขั้นที่มีบางส่วนไม่มีความเป็นเสรีนิยมอีกต่อไป

อีกทั้งในการฟื้นฟูเยียวยาตนเองของสหรัฐฯ แม้สหรัฐฯจะสามารถทำได้ด้วยตนเอง แต่สหรัฐฯก็ต้องการเชิญชวนให้ยุโรปเข้าร่วมฟื้นฟูภูมิภาคด้วยกัน เพื่อร่วมกันเป็นอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ และสามารถร่วมกันมุ่งไปสู่ศตวรรษใหม่ของชาติตะวันตกได้ต่อไปในอนาคต

และหากพิจารณาการเชิญชวนของสหรัฐฯในสุนทรพจน์ของรูบิโอ ก็จะเห็นต่อไปอีกว่ารูบิโอพยายามเชิญชวนยุโรปโดยการอธิบายแทรกอยู่เสมอว่า สหรัฐฯกับยุโรปมีความเชื่อมโยงกันเนื่องจากสหรัฐฯเปรียบเสมือนเป็นลูกของยุโรป มีรากเหง้ามาจากยุโรป มีประวัติศาสตร์และบรรพบุรุษร่วมกัน และทั้งสองเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมเดียวกัน ซึ่งก็คือ อารยธรรมตะวันตก (Western civilization) ดังที่รูบิโอกล่าวแทรกอยู่เสมอในสุนทรพจน์ ความว่า:

“We are part of one civilization – Western civilization. We are bound to one another by the deepest bonds that nations could share, forged by centuries of shared history, Christian faith, culture, heritage, language, ancestry, and the sacrifices our forefathers made together for the common civilization to which we have fallen heir.

And if at times we disagree, our disagreements come from our profound sense of concern about a Europe with which we are connected – not just economically, not just militarily. We are connected spiritually and we are connected culturally.” (Rubio, 2026)

และที่สำคัญมากกว่านั้นก็คือ รูบิโอกล่าวหลายครั้งว่า ทั้งสหรัฐฯและยุโรปต่างก็มีศรัทธาแบบคริสต์เตียนร่วมกัน (Christian faith) หรือก็คือเชื่อในพระเจ้าของคริสต์ศาสนาและพระเยซูตามพระคัมภีร์ใหม่เหมือนกัน ซึ่งการสร้างพันธมิตรผ่านการใช้คริสต์ศาสนาหรือศรัทธาแบบคริสต์เตียน เป็นวิธีการที่คล้ายกับในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 ที่คริสต์ศาสนาเข้ามามีบทบาทในการเชื่อมทหารสหรัฐฯกับยุโรปให้ร่วมรบด้วยกันได้อย่างใกล้ชิด (Kallhoff & Schulte-Umberg, 2015)

มากไปกว่านั้น ยังไปคล้ายกับวิธีการของจักรวรรดิโรมัน โดยเฉพาะในสมัยของจักรพรรดิคอนสแตนตินมหาราช ที่ใช้ศรัทธาแบบคริสต์เตียนมาเป็นปัจจัยหนึ่งในการรวบรวมกลุ่มคนบนอาณาจักรอันกว้างขวาง ที่มีความเชื่อแตกต่างหลากหลาย ให้เข้ามามีเป็นปึกแผ่นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้พระเจ้าองค์เดียว และอยู่รวมกันเป็นจักรวรรดิโรมัน ซึ่งกินเนื้อที่รอบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทุกด้าน ตั้งแต่ยุโรปตะวันตก ยุโรปใต้ ไปจนถึงส่วนหนึ่งของแอฟริกาเหนือและเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ (Chadwick et al., 2026; Pohlsander, 2004)

ความคล้ายคลึงดังกล่าวทำให้สันนิษฐานต่อไปได้ว่า อารยธรรมตะวันตกที่สหรัฐฯตั้งใจจะฟื้นฟูขึ้นมาร่วมกับยุโรป โดยอ้างถึงการมีศรัทธาแบบคริสต์เตียนร่วมกันนั้น อาจจะตั้งใจให้มีลักษณะคล้ายพันธมิตรสหรัฐฯ-ยุโรปร่วมกันต่อสู่แบบที่เกิดขึ้นในสงครามโลกครั้งที่ 1 หรืออาจจะมีลักษณะคล้ายเป็นจักรวรรดิขนาดใหญ่ที่เกิดจากการร่วมมือกันของสหรัฐฯกับยุโรป ซึ่งมีสังคมคริสต์เตียนและคริสต์ศาสนิกชนเป็นประชากรหลัก ในขณะที่คนต่างศาสนาอาจจะถูกกีดกันให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในสังคมน้อยกว่า ไปจนถึงถูกมองเป็นศัตรูก็เป็นได้

แต่ไม่ว่าจะเป็นไปในลักษณะใด และคำว่าศรัทธาแบบคริสต์เตียนกำลังอ้างอิงถึงสิ่งใดอยู่ สิ่งหนึ่งที่ยุโรปและสหรัฐฯต้องการจากยุโรปอย่างชัดเจนในการร่วมมือกันฟื้นฟูอารยธรรม ก็คือ ต้องการให้ยุโรปเป็นพันธมิตรที่เข้มแข็ง กล้าที่จะปกป้องผลประโยชน์ตนเองและปกป้องตนเองได้ และกล้าที่จะมุ่งไปสู่การเป็นชาตินำภูมิโง่เง่าขึ้น เข้มแข็งขึ้น และมั่งคั่งมากขึ้นเพื่อลูกหลานในอนาคต มีความภูมิใจในมรดกทางประวัติศาสตร์ของตนเอง และเปี่ยมไปด้วยจิตวิญญาณแห่งเสรีภาพ ดังที่รูบิโอกล่าวถึงยุโรปที่สหรัฐฯต้องการให้เป็น เอาไว้ว่า:

“An alliance ready to defend our people, to safeguard our interests, and to preserve the freedom of action that allows us to shape our own destiny – not one that exists to operate a global welfare state and atone for the purported sins of past generations. An alliance that does not allow its power to be outsourced, constrained, or subordinated to systems beyond its control; one that does not depend on others for the critical necessities of its national life; and one that does not maintain the polite pretense that our way of life is just one among many and that asks for permission before it acts. And above all, an alliance based on the recognition that we, the West, have inherited together – what we have inherited together is something that is unique and distinctive and irreplaceable, because this, after all, is the very foundation of the transatlantic bond.”

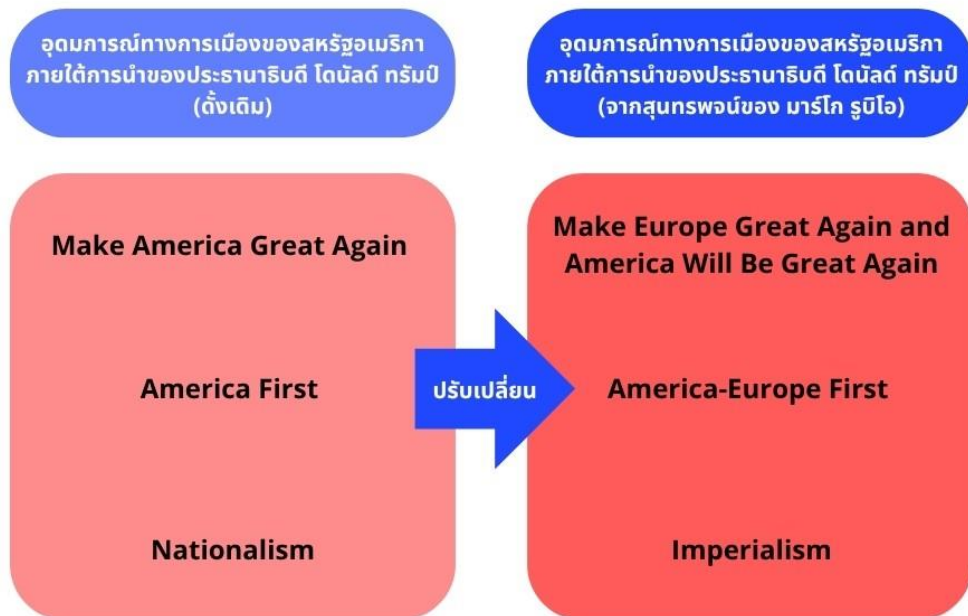
หรือกล่าวในอีกแบบก็คือ สหรัฐฯต้องการให้ยุโรปตระหนักได้ว่า การดำเนินนโยบายตามระเบียบโลกเสรีนิยม ในลักษณะเดียวกับที่สหรัฐฯเคยดำเนินมาก่อนเพราะเชื่อในแนวคิด “The end of history” นั้น เป็นความผิดพลาด และยุโรปควรจะหันมาฟื้นฟูภูมิภาคของตนแบบเดียวกับที่สหรัฐฯกำลังจะทำ โดยร่วมมือกับสหรัฐฯ ในการทวงคืนผลประโยชน์ ทวงคืนส่วนแบ่งทางเศรษฐกิจ และทวงคืนภาคอุตสาหกรรมของตนกลับมา เพื่อให้ยุโรปและสหรัฐฯกลับมา มีอำนาจอีกครั้ง และพร้อมยับยั้งภัยที่กำลังคุกคามอารยธรรมตะวันตกของสหรัฐฯและยุโรป ไปจนถึงสร้างศตวรรษใหม่ของชาติตะวันตก ที่จะกำหนดความเป็นไปของศตวรรษที่ 21

ซึ่งทั้งหมดนี้ ก็คือความต้องการให้ยุโรปรับเอาอุดมการณ์ของประธานาธิบดีสหรัฐฯ โดนัลด์ ทรัมป์ ไปปรับใช้ เพื่อทำให้ยุโรปกลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง และเมื่อยุโรปกลับมายิ่งใหญ่

พร้อมกับเป็นพันธมิตรกับสหรัฐอเมริกาอีกครั้ง สหรัฐฯก็จะกลับมายิ่งใหญ่ไปด้วย จนนำไปสู่ศตวรรษใหม่แห่งชาติตะวันตก

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการศึกษา

จากเนื้อหาทั้งหมดที่กล่าวมา สุนทรพจน์ในครั้งนี้ได้เผยให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับอุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาตรงที่ช่วยขยายความให้เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้สหรัฐฯปรับแนวทางการดำเนินนโยบายในสมัยของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ ไปเป็นในลักษณะที่ลดระดับความเป็นเสรีนิยมประชาธิปไตยและเพิ่มความเป็นชาตินิยมหรือทำเพื่อผลประโยชน์ของชาติมากขึ้น ไปจนถึงสนใจความเห็นของประชาคมโลกน้อยลงนั้น เป็นเพราะฝ่ายบริหารภายใต้การนำของทรัมป์มีการเรียนรู้จากนโยบายแบบเสรีนิยมประชาธิปไตยในยุคก่อนหน้า และมองว่านโยบายแบบเสรีนิยมที่ผ่านมาส่งผลให้ประเทศอื่น ๆ เข้ามาเอาเปรียบประเทศตน ทำให้สหรัฐฯเสียผลประโยชน์แห่งชาติ ไปจนถึงเสียเปรียบประเทศคู่แข่งในภูมิรัฐศาสตร์โลก

มากไปกว่านั้น สุนทรพจน์ยังเผยให้เห็นอีกว่า สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ สมัยที่ 2 อาจจะมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดเรื่อง “Make America Great Again” และ “America First” เล็กน้อย จากแต่เดิมที่ทั้งสองแนวคิดเน้นเรื่องการทำให้

สหรัฐอเมริกากลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง โดยการคุ้มครองเศรษฐกิจภายในประเทศ ลดการพึ่งพาต่างประเทศ การจำกัดผู้อพยพ และการส่งเสริมค่านิยมแบบอเมริกันดั้งเดิม ฯลฯ รวมถึงดำเนินนโยบายที่ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์แห่งชาติของสหรัฐอเมริกามาก่อน และลดภาระต่อพันธมิตรระหว่างประเทศ ไปจนถึงลดบทบาทในองค์กรระหว่างประเทศหรือข้อตกลงพหุภาคี

แนวคิดทั้งสองนี้อาจจะเปลี่ยนไปในลักษณะที่ไม่ได้แค่ต้องการให้สหรัฐกลับมายิ่งใหญ่และให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของชาติสหรัฐามาก่อนเท่านั้นดังเช่นแต่ก่อน แต่อาจจะต้องการทำให้พันธมิตร หรือยุโรปตามที่กล่าวถึงในสุนทรพจน์ กลับมายิ่งใหญ่เคียงคู่กับสหรัฐฯ และกล่าปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติของยุโรปเองด้วย โดยมีสหรัฐฯเป็นต้นแบบ เพื่อให้สหรัฐฯสามารถฟื้นกลับมายิ่งใหญ่ได้อย่างมั่นคง หรือก็คือเปลี่ยนจากแนวคิด “Make America Great Again” ไปเป็น “Make Europe Great Again and America Will Be Great Again” และเปลี่ยนจากแนวคิด “America First” ไปเป็น “America-Europe First” ซึ่งก็คือการเพิ่มเติมปัจจัยเรื่องพันธมิตรเข้าไปในแนวคิดเดิมของสหรัฐฯ และนัยหนึ่งก็เป็นการละทิ้งหรือลดระดับการใช้นโยบายต่างประเทศแบบโดดเดี่ยว (Isolationism) ไปด้วยพร้อมกัน

โดยการปรับเปลี่ยนแนวคิดเดิมของสหรัฐฯ ให้มีปัจจัยเรื่องพันธมิตรสอดแทรกเข้าไป ก็อาจจะแสดงให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ สมัยที่ 2 ไม่ได้มีแนวคิดชาตินิยม (nationalism) เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่อาจจะมีแนวคิดที่มีลักษณะคล้ายแบบจักรวรรดินิยม (imperialism) หรือแนวคิดที่ต้องการควบคุมดินแดนและประเทศอื่นๆ เข้ามาเป็นปึกแผ่นเดียวกันกับสหรัฐอเมริกาอย่างใกล้ชิดเพิ่มขึ้นด้วย ดังเช่นที่สหรัฐฯต้องการรื้อฟื้นความสัมพันธ์ลึกซึ้งในระดับวัฒนธรรมและจิตวิญญาณกับยุโรป และต้องการให้ยุโรปดำเนินนโยบายลักษณะเดียวกับสหรัฐฯเอง จนดูเหมือนว่าสหรัฐฯจะต้องการสร้างจักรวรรดินิยมร่วมกันระหว่างสหรัฐอเมริกากับยุโรป โดยอาจจะเป็นจักรวรรดินิยมทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และการทหาร ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งการปรับเปลี่ยนแนวคิดทั้งหมดดังที่กล่าวมา อาจจะสรุปออกมาเป็นโมเดลองค์ความรู้เพิ่มเติมได้ ดังนี้

บทสรุป

อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาที่ปรากฏผ่านสุนทรพจน์ของ มาร์โก รูบิโอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ในการประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิคประจำปี 2026 แสดงให้เห็นว่าสหรัฐฯต้องการฟื้นฟูเยียวาประเทศของตนให้กลับขึ้นมายิ่งใหญ่ มีความน่าภาคภูมิใจ และมีชีวิตชีวาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ด้วยแนวทางที่ไม่หลงเชื่อในภาพลวงตาของเสรีนิยมหรือไม่หลงเชื่อในแนวคิด “The end of history” อีกต่อไป และหันไปดำเนินนโยบายในทิศทางที่ออกห่างจากระเบียบโลกเสรีนิยม และห่างไกลจากแนวคิดแบบเสรีนิยมประชาธิปไตยมากขึ้น จนอาจจะถึงขั้นที่ไม่มีความเป็นเสรีนิยมอีก

ทั้งนี้ หากเป็นไปได้ สหรัฐฯยังมีความต้องการที่จะรื้อฟื้นพันธมิตรสหรัฐฯ-ยุโรปขึ้นมาด้วย โดยไม่ใช่เพียงแค่การรื้อฟื้นพันธมิตรทางทหาร ทางเศรษฐกิจ หรือทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังรื้อฟื้นสายสัมพันธ์เก่าแก่ทางวัฒนธรรม ทางจิตวิญญาณ ไปจนถึงศรัทธาแบบคริสต์เตียนที่มีร่วมกันด้วย จนอาจจะกล่าวได้ว่าสหรัฐฯต้องการรวมกับยุโรปเข้าเป็นเนื้อเดียวกันให้ได้มากที่สุด หรือให้สหรัฐฯกับยุโรปสามารถพึ่งพากันและกันให้ได้มากที่สุด ซึ่งเป็นไปได้ว่าอาจจะมีลักษณะคล้ายกับจักรวรรดิขนาดใหญ่ที่เชื่อมรัฐและประชากรภายในเข้าด้วยกัน โดยอ้างอิงถึงการมีศรัทธาแบบคริสต์เตียน วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ไปจนถึงบรรพบุรุษร่วมกัน ดังที่รูปีโอกล่าวไว้ว่าทั้งสหรัฐฯและยุโรปนั้น สามารถร่วมกันรื้อฟื้นขึ้นมาเป็น “อารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ” (the greatest civilization in human history) อีกครั้งได้

โดยเป้าหมายของการรื้อฟื้นพันธมิตรดังกล่าว ก็จะเป็นไปเพื่อฟื้นฟูเยียวาทั้งสหรัฐฯและยุโรปให้กลับขึ้นมายิ่งใหญ่ มีความน่าภาคภูมิใจ และมีชีวิตชีวาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยในการฟื้นฟูดังกล่าวนี้ สหรัฐฯต้องการให้ยุโรปกระทำการไม่หลงเชื่อในภาพลวงตาของเสรีนิยมหรือแนวคิด “The end of history” อีกต่อไป และหันไปดำเนินนโยบายในทิศทางที่ออกห่างจากระเบียบโลกเสรีนิยม และห่างไกลจากแนวคิดแบบเสรีนิยมประชาธิปไตยมากขึ้น จนอาจจะถึงขั้นที่ไม่มีความเป็นเสรีนิยมอีก เช่นเดียวกับสหรัฐฯ เพื่อให้สหรัฐฯกับยุโรปสามารถกลับมาแข็งแกร่ง มีอำนาจอีกครั้ง และพร้อมยับยั้งภัยที่กำลังคุกคามอารยธรรมตะวันตกของสหรัฐฯกับยุโรป ไปจนถึงสามารถร่วมกันมุ่งไปสู่การสร้าง “ศตวรรษใหม่ของชาติตะวันตก” (a new Western century) ที่จะกำหนดความเป็นไปของศตวรรษที่ 21 ได้ต่อไปในอนาคต

กล่าวโดยสรุป อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาที่ปรากฏผ่านสุนทรพจน์ของมาร์โก รูปีโอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ในการประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิคประจำปี 2026 จะประกอบด้วย 2 ประเด็นสำคัญ อันได้แก่

1. การฟื้นฟูสหรัฐฯให้กลับขึ้นมายิ่งใหญ่ ด้วยแนวทางที่ออกห่างจากเสรีนิยม
2. การรื้อฟื้นพันธมิตรระหว่างสหรัฐฯกับยุโรปขึ้นมา เพื่อฟื้นฟูสหรัฐฯกับยุโรปให้กลับขึ้นมายิ่งใหญ่ร่วมกัน ด้วยแนวทางที่ออกห่างจากเสรีนิยม

โดยเฉพาะในประเด็นที่สอง ซึ่งรูปีโอน่าจะให้ความสำคัญมากกว่า เนื่องจากมีการกล่าวขยายความถึงตลอดทั้งสุนทรพจน์ และยังเห็นว่าการดำเนินการตามแนวทางที่สองนี้ จะช่วยนำให้สหรัฐฯกับยุโรปฟื้นกลับมาเป็นอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ และร่วมกันมุ่งไปสู่การสร้างศตวรรษใหม่ของชาติตะวันตกที่จะกำหนดความเป็นไปของศตวรรษที่ 21 ได้ต่อไปในอนาคตด้วย

อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐฯดังที่กล่าวมานี้ อาจจะกล่าวได้ว่ามีคุณลักษณะเป็นแบบจักรวรรดินิยม (imperialism) ที่ไม่ยึดตามแนวทางแบบเสรีนิยม (illiberal) เนื่องจากสหรัฐฯต้องการรื้อฟื้นอำนาจทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทางการเมืองให้กลับขึ้นมาแข็งแกร่ง

ท่ามกลางสมรภูมิรัฐศาสตร์โลกอีกครั้ง ด้วยแนวทางที่ไม่เป็นเสรีนิยม และมีแนวโน้มที่จะใช้อำนาจเหล่านี้ในการตอบโต้รัฐอื่น ๆ ที่เคยเอาเปรียบสหรัฐฯ เมื่อครั้งที่สหรัฐฯ ยังดำเนินนโยบายตามแนวทางของเสรีนิยม หรือตอบโต้รัฐต่าง ๆ ที่เป็นคู่แข่งและศัตรูในการเมืองโลก เพื่อขยายอำนาจของตนให้กลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง ดังเช่นที่สหรัฐฯ ใช้ปฏิบัติการทางการทหารตอบโต้เวเนซุเอลากับอิหร่านไปแล้วในช่วงต้นปี 2026 โดยไม่ได้ทำให้เกิดประชาธิปไตย

ด้วยเหตุนี้ การเชิญชวนยุโรปให้เข้ามาร่วมกับสหรัฐฯ ในการรื้อฟื้นสายสัมพันธ์ที่เก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม จิตวิญญาณ และศรัทธาแบบคริสต์เตียน เพื่อร่วมกันเป็น “อารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ” จึงสะท้อนความต้องการรวมเป็นปึกแผ่นเดียวกันกับยุโรป หรือรวมเป็นชนกลุ่มเดียวกัน เป็นอารยธรรมเดียวกัน ที่ปกครองพื้นที่ขนาดใหญ่ถึง 2 ทวีป และมีความยิ่งใหญ่หรือเหนือกว่าอารยธรรมหรือชนกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งความต้องการเช่นนี้จะมีลักษณะคล้ายกับวิธีการสร้างความเป็นปึกแผ่นให้เกิดแก่ประชากรในจักรวรรดิ และคล้ายกับแนวคิดจักรวรรดินิยมที่มักจะมองว่าจักรวรรดิมีความยิ่งใหญ่กว่า เหนือกว่า และมีอารยธรรมมากกว่าชนกลุ่มอื่นที่อยู่นอกจักรวรรดิด้วย

ด้วยเหตุที่ว่ามาทั้งหมดนี้ อุดมการณ์ทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาที่ปรากฏผ่านสุนทรพจน์ของ มาร์โก รูบิโอ ในการประชุมด้านความมั่นคงที่นครมิวนิคประจำปี 2026 จึงเป็นแบบจักรวรรดินิยมที่ไม่เสรีนิยม (illiberal imperialism) อย่างไรก็ตาม แนวคิดดังกล่าวนี้ก็ยังสามารถถูกวิพากษ์วิจารณ์ต่อไปได้ว่า มีความแตกต่างอย่างไรกับแนวคิดจักรวรรดินิยมในยุคสมัยก่อนหน้าที่เสรีนิยมจะกลายเป็นระเบียบโลก เนื่องจากเป็นจักรวรรดินิยมที่ใช้กำลังทหารในการขยายอำนาจและเขตแดน โดยไม่ยึดตามคุณค่าแบบเสรีนิยมเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- Al-Azzawi, J. (2026, March 12). The war of signals: How Russia and China help Iran see the battlefield. Al Jazeera. from <https://www.aljazeera.com/opinions/2026/3/12/the-war-of-signals-how-russia-and-china-help-iran-see-the-battlefield>
- Aramayo, A., Santamaria, K. Y., & Smith, H. R. (2025, February 10). *Recent White House Actions on Immigration*. Congress.gov. from <https://www.congress.gov/crs-product/LSB11265>
- Ayres, G., Burton, R., Federici, J., Morgret, N., & Tsering, L. (2026, March 16). *China-Iran Fact Sheet: A Short Primer on the Relationship*. U.S.-China Economic and Security Review Commission. from <https://www.uscc.gov/research/china-iran-fact-sheet-short-primer-relationship>

- Bertrand, N., Britzky, H., & Cohen, Z. (2026, April 12). *Exclusive: US intelligence indicates China is preparing weapons shipment to Iran amid fragile ceasefire, sources say*. CNN. from <https://edition.cnn.com/2026/04/11/politics/us-intelligence-iran-china-weapons>
- Boucher, G. (1998, November 20). *History and Desire in Kojève*. Marxists.org; “Legacy of Hegel” Seminar. from <https://www.marxists.org/reference/archive/hegel/txt/kojeve-s.htm>
- Burkhart, W. F., & Hammond, K. E. (2025, January 12). *Presidential 2025 Tariff Actions: Timeline and Status*. Congress.gov. from <https://www.congress.gov/crs-product/R48549>
- Chadwick, H., Crow, P. A., Marty, M. E., Sullivan, L. E., Fredericksen, L., Lindberg, C. H., Hick, J., McGinn, B. J., Pelikan, J. J., Hogg, W. R., Spencer, S., Stefon, M., Wainwright, G., & Benz, E. W. (2026, April 14). *The alliance between church and empire*. In Encyclopedia Britannica. from <https://www.britannica.com/topic/Christianity/The-alliance-between-church-and-empire>
- China Briefing. (2026, March 27). *US-China Relations in the Trump 2.0 Era: A Timeline*. China Briefing. from <https://www.china-briefing.com/news/us-china-relations-in-the-trump-2-0-implications/>
- Trump, D. J. (2025, April 2). *Executive Order 14257—Regulating Imports With a Reciprocal Tariff To Rectify Trade Practices That Contribute to Large and Persistent Annual United States Goods Trade Deficits*. The American Presidency Project. from <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/executive-order-14257-regulating-imports-with-reciprocal-tariff-rectify-trade-practices>
- Featherstone, M. (1993). Global and Local Cultures. In J. Bird, B. Curtis, T. Putnam, L. Tickner, & G. Robertson (Eds.), *Mapping the Futures: Local Cultures, Global Change* (pp. 169–187). Routledge.
- Fukuyama, F. (1989). The End of History? *The National Interest*, 16, 3–18.
- Guaranteeing The States Protection Against Invasion*. (2025, January 20). The White House Washington. from <https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/01/guaranteeing-the-states-protection-against-invasion/>
- Kallhoff, A., & Schulte-Umberg, T. (2015). The Committed Soldier: Religion as a Necessary Supplement to a Moral Theory of Warfare. *Politics, Religion & Ideology*, 16(4), 434–448.

- Kopack, S., & Wile, R. (2025, August 1). *Trump sets high tariffs as he reshapes economy*. NBC News. from <https://www.nbcnews.com/business/economy/trump-sets-tariff-levels-reshapes-economy-rcna222387>
- Patrick, I. (2025, November 25). *Xi pledges support for Maduro, criticises US actions in Venezuela*. South China Morning Post. from <https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3334007/xi-jinping-pledges-support-nicolas-maduro-and-criticises-us-actions-venezuela>
- Pohlsander, H. A. (2004). *The Emperor Constantine*. Routledge. Office of the United States Trade Representative. (n.d.). *Presidential Tariff Actions*. from <https://ustr.gov/trade-topics/presidential-tariff-actions>
- Rubio, M. (2026, February 14). *Secretary of State Marco Rubio at the Munich Security Conference*. United States Department of State. from <https://www.state.gov/releases/office-of-the-spokesperson/2026/02/secretary-of-state-marco-rubio-at-the-munich-security-conference>
- Wei, A. (2026, January 4). *China urges US to immediately release Maduro, “stop subverting Venezuelan regime.”* South China Morning Post. from <https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3338661/china-calls-maduros-immediate-release-accuses-us-breaching-international-law>
- Williams, A. (2025, August 6). *Donald Trump’s new tariff regime deepens global trade war*. Financial Times. from <https://www.ft.com/content/9f642686-d9bf-4d16-a2f6-2d2ab8fb43d2>